

[Ahlmann-Ohlsen]

ler endnu den helt afgørende dokumentation for, at den samme sammenhæng findes, når vi taler om kunstgødningen. Den vil vi gerne gennemgå og have helt på plads. Vi tror ikke på, at det forslag, der ligger her i dag, løser det.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg forstår godt, at hr. Sønderby har en vis sympati for frivillighedsprincippet, og jeg synes også, det er udmærket, at man nu inden for landbruget har iværksat en række undersøgelser af mulighederne for at lave markstyringsprogrammer. Jeg synes ikke, at vi inden for det område kan få tilskyndelser nok til at nedbringe forbruget. Jeg vil godt gøre opmærksom på – og det er hr. Sønderby nok også klar over – at disse markstyringsprogrammer jo naturligvis under alle omstændigheder må indeholde nogle elementer, der angiver noget om den økonomisk optimale gødningsmængde. Og det er ikke nødvendigvis det samme som den miljømæssigt eller økologisk set optimale eller forsvarlige gødningsmængde.

Hr. Ahlmann-Ohlsen siger, at vi ikke rigtig har nogen dokumentation for, at der er sammenhæng mellem nitrat i grundvandet og kunstgødning. Nu ved jeg ikke, hvad hr. Ahlmann-Ohlsen kræver af dokumentation og bevisførelse for forhold vedrørende biologiske problemer, men vi kan under ingen omstændigheder – og det har jeg vist også sagt tidligere – stille samme krav til årsags-/virkningsbeviset, som vi stiller, når det drejer sig om matematik, eller når det drejer sig om andre fænomener. Vi er nødt til at operere med sandsynligheder.

Og dér er det sådan, som det for ikke så forfærdelig lang tid siden blev skrevet i en avis, at man med rette vil kunne anklage os for ikke at tage fat på markbidraget, som det hedder, hvis vi ikke også tager fat på handelsgødningsproblematikken med et indgreb herfra. Lad dette indgreb så samvirke med hr. Sønderbys markstyringsprogrammer og alle de andre kunstfærdigheder, landbruget udtænker – glimrende, så kan vi få forureningen nedbragt så hurtigt som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil sige til hr. Sønderby og sådan set også til hr. Ahlmann-Ohlsen, at det er da kun glimrende, hvis det viser sig, at husmændene får ret og kunstgødningsforbruget falder i de nærmeste år, men vi har ingen sikkerhed. Og jeg synes ærlig talt, det er at gamble meget højt med grundvandet, hvis man bare læner sig tilbage – og det er jo egentlig det, hr. Sønderby vil – og siger: det går nok.

Vi ved jo alle sammen, at det nitrat fra kunstgødningen, der i dag siver ned, kommer til grundvandet i løbet af en periode på 10–20 år, afhængigt af jordbundsforholdene. Det er først på det tidspunkt, det overhovedet har effekt, hvad vi gør i dag. Hvis vi skal have en effekt, hvor vi bare holder tærsklen for nitratforurening i grundvandet i gennemsnit på landsplan under de 25 mg pr. liter, så er det søreme nu, der skal handles.

I øvrigt er det også sådan, at hvis landbruget selv er i stand til at nedbringe mængden af kunstgødning pr. hektar over de næste par år, så er det da fint. Så får det i øvrigt ikke nogen omkostningsforøgende effekt for erhvervet som sådant, at vi kommer med en afgift. Det betyder bare, at der er den samme omkostning eller måske lidt mindre end den, der er i dag, og det er vel til at leve med.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg synes, at fru Anne Grete Holmsgård er ved at komme for langt ud ved at holde foredrag for os om, hvad fru Anne Grete Holmsgård mener om forurening og årsagerne her til.

Dette lovforslag drejer sig om noget helt andet, som fru Anne Grete Holmsgård sagde meget klart i sit første indlæg, nemlig en totalt nytteløs skat for en ganske bestemt befolkningsgruppe. Det er det, dette forslag drejer sig om, og hvis man agter at gennemføre dette forslag, så er jeg meget spændt på, hvad det flertal, som her åbenbart har etableret sig, vil finde på næste gang, hvad der bliver næste befolkningsgruppe og næste befolkningsgruppe og næste befolkningsgruppe igen, der skal betale totalt nytteløse afgifter.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):